

Kéziratok nem adatnak vissza.

Nyilttéri cikkek garmond sora után **20 kr.** fizetendő.

Nézzünk csak egy esetet. A médium mély hpnózisba ejtem. Kezébe adok neki egy papírból készült tört és azt mondom neki: Itt van a tör, ott a sarokban áll a magára néző ellensége: szurja le. A médium, ha jó névvel rendelkezik, azonnal megfogja a törtet és a szurkálást végli, ez ellen a rendelet eilen a leghatározottabban.

tokosok részére: I. díj 70 korona. II. díj 50 korona. III. díj 40 korona. IV. díj 30 kor. V. díj 10 kor. Községi bikák díjazása: I. díj 60 kor. II. díj 50 kor. III. díj 40 kor. IV. díj 30 kor. V. díj 20 kor.

A pénzdíjat nyert bikákon kívül érdemes bikák tulajdonosai elismerő oklevéllel tüntettetnek ki. A tenyésztő-bikavásár 1899. évi márcz. 1-én tartatik.

Az influenza ellen.

Egész Európában körutat tesz az influenza. Nem válogatós, behatol a palotába, meglátogatja a legnyomorúságosabb viskót és itt is, ott is áldozatot szed. Nem is csoda, hiszen az influenza hihetetlenül ragadós és a kit meglep, eleinte azt hiszi, hogy közönséges náthája van és nem sokat törődik a dologgal. És abban a nemtörődömségben van a legnagyobb veszedelem, mert minél későbbben fogunk hozzá az influenza gyógyításához, annál nehezebb a gyógyítás. A ki mostanában náthás, vagy köhög, levert, fáradt, a feje fáj, nincsen étvágya, rosszul emészt, egészen kicsiny láza van, az biztosra veheti, hogy rátaikált az influenza. Néha-néha téves lehet az a hit, de mégis jó, ha az ember úgy tesz, mintha igazán influenzája volna. Ez az elővigyázat még sohasem ártott. Azonnal hívassunk orvost és ne várjuk két-három napig, a míg az influenza elharapózott és mihelyt érezzük, hogy bajunk van, rögtön fektüdjünk ágyba. Mit kell egyébként tennünk az influenza ellen, elmondják a következő sorok:

Két-három napig ágyban fekvés; heves hurtnál két óránként langyos borogatás; fejfájásnál hideg borogatás a főrre; a táplálék: tej, langyos jó leves, tojás, kakao és hasonló eledel, limonádé stb. Nagy gyöngeségnél egy pohárka jó bor. Háromszor napjában egy gram szallipirin (ostyában), melyet egy pohár citrom lével kevert hársávirággal öblöztünk le. A megbetegedés első napjától kezdve szigorúan be kell ezt a rendet tartani, akkor néhány nap múlva meggyógyulunk és csaknem minden esetben megakadályozzuk, hogy a betegség veszedelmessé váljék. Ehhez járul még az, hogy ez az eljárás nagyon egyszerű és olcsó, megvéd az influenza rendes utóbjai ellen. Ha néhány nap múlva fölkel az ágyból, még 2—3 napig maradjon az ember a szobában és csak lassan-lassan szokjék hozzá az ember a szabad levegőhöz. Ne felejtse el az ember, hogy a ki egyszer kilábot az influenzából, az korántsem megvédve ellene, sőt éppen az influenzában gyakori a visszaesés, különösen ha nem gyógyultunk ki belőle teljesen. Türelmetlen betegek, a kik alig várják, hogy ismét rendes munkájukat folytathassák, már gyakran megbánták türelmetlenségüket, mert visszakapták a betegséget. A ki amúgy is beteges, vagy nincs egészen rendben a tüdije, különösen

csokat kövesse mindenki, a ki betege lesz az influenzának, akkor kiállhatja az influenza támadását, mely a legtöbbször ugyancsak heves.

Emléket Orbán Baláznak.

Orbán Balázs emlékére, lapunk szerkesztőségéhez a következő adományok folytak be:

Az alábbi átirat kíséretében vetünk 108 frtot:

Sz. 903—899.

Az „Ellenzék” tekintetes szerkesztőségének Kolozsvárott.

Múlt év nyarán tanácsunkhoz juttatott gyűjtőívek elintézésére a néhai boldog-

zottabban kikel. Kijelenti, hogy ezt semmi esetre sem teszi.

És ha egyszerűen akarom mégis, hogy ezt megtegye, egész testében megremeg, sirva fakad és újból a legerélyesebben tiltakozik. Szóval nem hajtja végre szuggeszióimát még a legmélyebben alvó médium sem akkor, ha az, a mit szuggertált nekik, jó erkölcsé és a törvény ellen szól.

Ez az eset világosan mutatja, hogy csakis olyasmit lehet szuggerrálni az alvó médiumnak, a mit az illető maga is jónak talál. Vagyis még a mély hipnózis alatt sem veszti el a médium teljes öntudatát és erkölcsi érzését.

Howard Johnst megrováidította édesanyja a végredeletéből, mert haragudott reá. Orvosának pedig, a ki őt lelkiismeretesen gondozta, tetemes vagyont hagyott. Tette ezt azért, mert neki ez úgy tetszett. Mert olyasmit hosszabb időre szuggerrálni hipnózis útján, a mi az illető erkölcsi felfogása ellen szól, egyáltalán nem lehet.

Dr. Nagy Béla.

Egy modern Antonio.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” részére fordította: AMICA.

IV.

(Folytatás.)

(12)

A hogy Debora olvasni tudott a testvére szeméből, Hortenz éppen úgy olvasott a szeretőjéből. Csak egy kísérletet tett, hogy Dick megváltoztassa a tervét. De látta, hogy az csak szilárdult, a mint ő beszélt, tehát elhallgatott. Midőn ismét beszélt hozzá, nyájaskodó hangon tette azt.

— Édes, én nem kétem, hogy igazad van — mondá. Neked légváltozásra van

emlékü igaz magyar hazafi Orbán Balázs emléksobrára városunkban összegyűjtött 108 frt 80 kr. adományt, melyből 50 frtot képviselő testületünk határozata folytán a városi keblő pénztár hordozott, postautalványon mai napon a tek. szerkesztőség címére feladva elküldöttük, miről van szerencsénk hűslettel értesíteni.

Torda város tanácsától, Tordán, 1899. febr. 3-án.

Velits Ödön,
polgármester.
Aradi Ferencz,
h. aljegyző.

Bene Imre gyűjtőívén befolyt 4 frt 60 Gergelyfy Sándor Sz.-Banyicza gyűjtése 5 „ — Torda város küldeménye 108 „ 80

Együtt: 118 frt 40

Az az 236 korona 80 fillér.

Multkor kimutatott gyűjtésünk 550 k. 85 f. Ehhez hozzáadva a fentebbi 236 k. 80 f.

Eddigi gyűjtésünk eredm. 787 k. 65 f.

A pénzt gyümölcsözőleg elhelyeztük a Kolozsvári Népbank 69. számú gyűjtőkönyvecskéjébe.

SZÍNHÁZ.

Antonius és Cleopatra. Holnap Shakspeare tragédiáját adják, mert a darab multkor előadásán sokan nem kaphattak jegyet. Ez a darab volt az, mely legnagyobb házat csinált ebben a szezonban és így bizonyára holnap is zsufolt ház fogja nézni az előadást, melynek czinszerepe Fáy Szerénának legjobb szerepe.

*

Porzsoló az „elmés.” Ki ne tudná, hogy a Népszínház igazgatójáról van szó, mikor az „elmés Porzsoló” kerül szóba a fővárosi lapokban. Ő kétségtelül legelmésőbb szinagazgatója az országának és a színházi kommunikáció-ípar terén olyan sikerei voltak, hogy néha a Vigszínházon is tültesz, a hol pedig ez az ípar a legmagasabb tökélyt érte el. Ezt bizonyítja a fővárosi újságok ezen legújabb híre:

Néha a sugályukban. A Népszínház elmés direktora hihetetlen reformot akar megvalósítani a sugár terén. Az első sugón G é e z y Istváné lesz, ki már ebből a mesterségből próbát is tartott, a mi különösen sikerült is, úgy hogy már legközelebb elfoglalja ebbeli állását. A reform neve meg az a jegyzetünk, hogy ez a „reform” nem is reform, hiszen Kolozsvárt is női sugó van: Szilágyi Berta. Másodszor pedig örvendetesebb volna, ha Porzsoló az efféle reformok helyett előadatná Géczy István új és legújabb darabjait, hogy a kitűnő magyar szerző a megölhetős okáért ne legyen kénytelen feleségét sugályukban győrtörtetni.

IRODALOM.

„Magyar Kritika.” II. évfolyamának 10. száma a szokott érdekes tartalommal jelent meg. A vezércikkben a szerkesztő, Benedek Elek, a Kisfaludy-Társaság választásáról szól s érdekesen világítja meg e társulat hivatását s feladatát az irodalommal szemben. A második cikk a szépirodalmi pályázatok meddőségéről szólva, egy szabad színház alapítását indítványozza. Bírálatait közül a következő könyvekről: Jakab Ödön,

szükség és miután a szép vidéken kinyugodtat magadat, vissza jössz hozzám és élvezetet találsz a jelenlétemben. Édes szivem, úgy e nem engeded, hogy a barátod elszakítson tőled?

— Hortenz, az én barátom a megtestesült becsületesség — válaszolá Dick.

— De — igen — azt elfelejtettem.

Ki puha kezével gyöngéden simogatta az ifju arezát. Szemei oly fényesen ragyogtak, hogy Dick azt kérdezte magától, ha vajjon joga van e ötlet elhagyni? Ha Hortenz ellent mondott volna a viselkedésének, csak megerősítette volna a határozatom. De most ingadozott. Körülnézett a kényelmes szobában, hol a hősök oly borzasztóan nyomaszto volt és ismét a hullámzó tengerre és a friss szellőre gondolt és a pongyola öltözetre, melyet szabdalma lesz viselni, mihelyt a divatos társaság nem tart igényt reá. Az ilyen dolgok nem voltak megvetendők. És Forresterre is kellett gondolni.

— Édes, én nem sokára vissza jövök, — mondá.

— Igen — ő nem sokára visszajön, — mondá Hortenz magának, midőn egyedül volt. De miért megy el? — Hosszasan nézte magát a tükörben.

A többiekkel nem így volt — kiáltá — azok nem tudtak engem elhagyni. Ott volt Baptiszt és az ügyös gróf és az a derék angol, aki annyi csatában vett részt és — fájdalom, nem tudok mindenkinek a nevére vissza emlékezni; de Les értem halt meg!

És én egyiket sem szerettem; de ezt most szeretem. Annnyira szeretem és oly erősen, hogy ha ez nem szerelem volna, gyűlölet lenne!

Szép meztelen karjait kinyújtotta, aztán borzongással huzta vissza. Istét megnézte magát a tükörben. A vidéken nem talál hozzám hasonlítható nőt, — mondá — nincs

Élet (Roboz A.-tól), Ferenzi Zoltán. A kolozsvári színészet (Bayer Józseftől) Maspero-Fogarassy. A kelet ukori népei (Mahler Edétől), Laveleye. A tulajdon, Lázár Gyula, Szt. Erzsébet elele, Szabó-Hallebrant, Régi Magyar könyvtár, Kende M. A. tabes aetiologiája. Benedek Testamentumának német fordítása. Színház: Karczag-Hevesi, Hajnali harangszó. Kelemen (Wolff) Béla Zaccagni Hamletjéről ír, HorváthCyrill pedig a Gyulafehérvári versekről mutatja ki, hogy nem versek. Végül irodalmi hírek, folyóiratok és könyvek jegyzéke következik.

Választás.

Az utcák képe reggel.

Csend volt városszerzte mindenütt reggel 8 órától 9 óráig. Üres volt a Főter, üres volt a Tanácsház udvara és épülete.

Rendőrök, zsandárok ezirkáltak jobbra-balra. Két zsandár feltűzött szuronynyal őrizte a városház üres kapualját, melynek sötét folyosója misztikus homályából Béres János alakja domborodott ki, a mint egy kétvízközi római választót kapacitált.

A Tencsin-tér, Széchenyi-tér szintén üres volt. A Torna-vivoda előtt egy szakasz fegyveres rendőr ezirkált. A Máriaffy-ház előtt egy rendőr őrizte a Bánffy bukását hirdető nemzeti színű plakátot.

Tél-tul szállingóztak a mindkét pártbeli választók. Lehangoltság, rossz kedv ült az arezon mindenfelé.

Megalakulás.

Reggel 8 órakor a választás vezetésére kijelölt elnök Albach Géza nyug. polgármester megjelent a városház közgyűlési termében, mely a választás helyéül jelöltetett ki. Vele megjelentek dr. Széchy Ákos és dr. Menyhárt Gáspár jegyzők.

Elnök kijelenti, hogy a központi választmány a választás vezetésére elnökké ötlet nevezte ki, s jegyzőikül a fennemlített két urat. A bizottságot megalakultnak jelentve ki előterjeszti, hogy a szabadelvű párt bizalmi férfiak gyanánt dr. Weisz József és dr. Deák Albert ügyvédek; a függetlenségi párt pedig Benel Ferencz és Koleszár Sándor ügyvédek nevezte meg.

Kik a jelöltek?

Albach Géza választási elnök jelentést tesz arról hogy a hozzá a meghatározott záridőn belül három ajánlat érkezett be. — Ajánlvá lettek:

Bérmándy Dénes, Br. Feilitzsch Berchtold főispán.

Az írásban szabályszerűen betérjesztett ajánlatokat elfogadja, s kijelenti, hogy az ajánlott három jelöltre fognak a szavazatok beszédetni.

Megéjtetik a sorakozás, melynek eredményében első sorban a Pázmándy Dénes választóitól fognak a szavazatok beszédetni.

Kik ajánlottak?

A választási elnökhöz beérkezett írásbeli ajánlatokat a következő választók írták alá és pedig

Pázmándy Dénest ajánlották:

Magyary Mihály lapszerkesztő, Sipos Gábor ügyvéd, Gergely József íparos, Dr. Várady Aurél ügyvéd, Vincze István pénzügyi aligazgató,

Voith Péter kereskedő, Székely Mihály építőmester, Müller József kereskedő, Losonczy Albert pékmester, Tóth József íparos, Gurát József pékmester, Antal András íparos, Andrásofszky Dani gyáros, Szöcs Sándor íparos.

Báró Feilitzsch Ártur ajánlati ívét aláírták:

Dr. Gidófalvi István közjegyző, Szabó József birtokos, Losonczy János városi tanácsos, Szvacsina Géza polgármester, Dobál Antal ügyvéd, Dr. Szamosy János e. tanár, Dr. Szádeczky Lajos e. tanár, Dr. Halász Ignác e. tanár, Bíró János gyógyszerész, Kondász Ferencz p. ü. hivatalnok, Fekete Nagy Béla vár. tanácsos, Betegh Péter, kereskedő, Dr. Török Imre orvos, Dr. Menyhárt Gáspár ügyvéd, Jakab Márton földész, Airizer Jakab íparos, Berky József íparos, Axmann Ferencz íparos, Butyka József földész. Herczeg Lajos máv. felügyelő, Szekula Ákos bizt. felügyelő, Reményik Károly építész, Weisz Mór magánzó, Trandafir Miklós magánzó, Fischer Vilmos kereskedő, Nemes Gyula mérnök, Éjszaki Károly máv. főfelügyelő, Csizsár Gyula megyei főjegyző, Dr. Ignác István főispáni titkár, Deák Albert ügyvéd, Ferenzi Gyula bankigazgató, Kathanau Elek íparos, Lendvay Emil bankigazgató, Szathmáry Elek íparos, Melitskó Frigyes máv. felügyelő, Maksay János számvéző, Szepessy Lajos magánzó. Endrasser Benedek építész, Dr. Wasserstrom Adolf orvos, Bagaméri József bankhivatalnok, Veres János íparos, Pollák Lajos máv. felügyelő,

Az első szavazat.

Albach Géza elnök pontban kilencz órakor megkezdte a választás kezét veszi.

Csakhamar megjelent az első választó: Pap János bankhivatalnok, a ki szavazatát Pázmándy Dénesre adta.

Kik kezdték a szavazást?

Pázmándy Dénesre, mint fentebb említettük, Pap J. János kezdte, Várady Aurél dr. folytatta. Utánna következtek: Reich Ernő, Tóth József, Spielman Ervin, Nagy Dániel, Szucsáky Imre, Farkas József, id. Orosz János, Kocsis János, Berényi József, Káukál Ferencz, Sztolnai Miklós, Kiss Károly, Moldován Miklós, Voith Péter, Bornemissza Mihály, Koczok Samu, Bihari Gyula, Bagaméri Károly, Zeiki János, Sz. Szabó István, Tárkányi György, Merza János, ifj. Kovács István, Nagy János, Antal András, Dalbuk János, Angyal Samu. Rudolf József.

— Az a leány neve?

— Igen. Dick és ő vele neked kell beszélni.

— Ha közönséges fiatal leány, akkor szívesen; de ha együgyű liba, nem, akkor ne számíts reám, nem találnék szavakat.

— Szeretnék azon az alkalmon jelen lenni, először történne az életben.

A két barát a régi házak legesinosabika előtt megállott. Repkénnyel volt beszóve. A természet keze pazarul fedezte el a régiségét.

A pázsitos tér közepén egy nagy terebélyes fa volt és az alatt egy pad. Egy öreg ember ült a padon, egy nyitott könyvvel a térdén, azonban ő nem olvasott abból. Szórazott kifejezésű szemei az ürbe néztek. Egy falevél esett le az ezüst hajjal koronázott főre, nem emelte fel a kezét, hogy azt onnét eltávolítsa, sőt észre sem látszott venni annak a jelenlétét. Látogatói egymásra néztek és aztán ismét a csendes alakra. Öltözetéről ítélve, kétségtelenül ő volt a Vikárius.

— Ez kemény dolog lesz, — jegyzé meg Marrable sugva.

E pillanatban egy leány szaladt le a lépcsőkhöz, mely a házból a kertbe vezetett és gyors léptekkel ment keresztül a pázsiton. Mind a két férfi kísérté a szemével — Marrable azzal az élénk kívánságnak, mit egy nőnek a látása mindig felébresztett benne, Forrester szokatlanul meg volt hatva, mert az atyja barátjának a leánya hirtelen meleg érdeklődést ébresztett fel benne és azt a meggyőződést, hogy az nem hasonlított a többi nőkhöz.

Haviland Rut kiesi volt, de rendkívül jól proporezionálva. Az arca halvány lett volna, ha Londonban lakott volna, de az érzékeny puha bőr, a lapot csökjait és a nyugati szellő fuvalmait elfogadva, gyönyörű ara-

Feilitzsch Árturra szavazottak közül az első harmincz választó névsora ez:

Dr. Bernáth Albert, Rutska Lajos, Schreiber Rezső, Holdempf Gerő, Herczegh Zsigmond, Szvacsina Géza, Weisz Móricz, Kaufmann Samu, Bittó Géza, Weisz József, Hilbert Adolf, Demeter Károly, Bucsi József, Balázs József, Szöke Lajos, Br. Mansberg Sándor, Totzauer Ödön, dr. Pataki Jenő, Suppka Béla r. k. lelkész, Hubert Iván, Halászi Mátyás, dr. Matusovszky András, Kerekes István, Hanaszevits Ignác, Szász Árpád, Grünwald Mór, Bogdánffy Mihály, Kápolnai János, Eeibel Gusztáv, Tanczer János 30. Déli 12 órakor a szavazás eredménye így állt 105—267.

9—10 óra.

A főtérnek egy kis élénkséget adott a függetlenségi párt lobogója, a mely a tanácsház során a párt iroda kapuja fölé tüzetett ki s melyen „Éljen a független Magyarország” felirat, egy előjövődt jobb kornak a reményét varázsolta a gyülekező független polgárok lelkébe.

A választás 9 óra 30 perczkor kezdődött meg.

A király utczában nagy sürgés forgás volt 9 után, a lelkesedés azonban teljesen hiányzott. Czilinderes urak jobb ügysző méltó buzgalommal ragasztották a falakra azokat a plakátokat, a melyek a Bánffy Dezső báró és a kormány bukását czáfolták szemben az ellenéző plakátjával.

Egyébként kedvetlenek és lehangoltak voltak a mamelukok. Úgy látszik, ők sem hittek azokban a betűkben, a miket kiragasztottak. Némán bódorogtak jobbra balra, mint a száraz ágon hallgató ajakkal töl csüggedt madarak.

A kocsi sor, mely a kortések rendelkezésére állt, elnyultott a tanácsháztól csaknem egész utca vonalon a kortések között a legnagyobb fürgeséget a r. k. tanítók fejtették ki.

Incidens a teremben.

Sándor József orsz. képviselő kora reggel elfoglalta helyét a teremben. Kévéssel 10 óra előtt a képviselő ur átvándorolt a függetlenségi párt oldalára is és kapacitálni kezdette a választókat. Várady Aurél dr. erőlyesen tiltakozott a képviselő ur jogtalan beavatkozása ellen. Albach Géza elnök teljes pártatlansággal dr. Váradynak adott igazsá s felolvastván a választási törvény idevonatkozó passusát, kénytelen volt Sándor ur eltávozni.

A szabadkőművesek.

Báró Feilitzsch Ártur érdekében a legnagyobb buzgóságot fejtették ki a testvérek: a szabadkőművesek.

Valósággal házaltak hetek óta, s minden összeköttetésüket akcióba léptették a szavazók megnyerésére. A függetlenségi párt, mely csak a zászló becsületeért lépett ki a küzdőterre, a legnagyobb bámulattal tapasztalta mindegyre, hogy a kolozsvári páholy több tagja ugyancsak nagy munkában van, s mesteréért kész eddig vallott hitét, elvét megtagadni.

Heje huja, dinom dánom.

A mungók és a mamelukok isznak a Grand kávéház udvarán.

Huzatják a cigánynyal, s rikácsoló borizó hangon éltetik jelöltjüket, a ki alkal-

nyos barna színt az nyert orcájára. Szabályos orra volt és kifejezésteljes szája, barna szemei — melyek éppen most nagyon komolyak voltak — és fényes tömött gesztenye szín haja.

A leány egy pillanatig egészen észrevétlenül állott az atyja oldala mellett, ámbar fehér ruhájának a redői érintették azt. Ekkor gyöngéden tette kezét az öreg ur vállára.

— Atyám, mondá, Simesné a könyvtárban várakozik, beszélni kíván atyámmal.

— Simesné?

— Igen, Simesné, a kinek a kis fia a mult pénteken halt meg.

A mint beszélt, szeme aggályosan meg az atyjára függesztve. De az öreg uréban nem volt annak megfelelő fény.

— Miért nem szólottak nekem arról? kérdé.

— Atyám, a leány felemelte a hangját, de édességből semmit sem vesztett az, te és én együtt mentünk a szegény kis kedvest megnézni. Nem emlékezel?

Rut végig huzta a szeme felett a kezét, mintha egy fájdalmas látványt akart volna kizárni. Szomorította látni azt az erőfeszítést, melyet az öreg ur vissza próbált emlékezni. Hirtelen becsapta a térdén levő könyvet és megrettent annak a zajára.

— Rut, a mult pénteken voltunk ott?

— Igen, édes jó atyám.

— Úgy van biz az! És Simesné a könyvtárban van?

Rut vidáman bölintott és karját az atyjába öltve, a házfél ment vele; meg sem fordult ismét, míg azt a szobájában nem tudta. Forrester és Dick egy bokor mögül nézték a leányt, azzal a bűnös érzettel, hogy leskelődtek.

(Folytatása következik.)

